

Ny viden fra Holland til Danmark

Præcis fodring: Fremtiden er præcis fodring af både søer, smågrise og slagtesvin. DLG henter viden og inspiration omkring fodring i Holland.

Af Morten Thomsen
mot@landbrugsmedierne.dk
tlf. 33 39 47 51

Der er reelt ikke lavet danske fordøjelighedsforsøg de sidste 30 år.

Francesc Molist

Dyrlæge,
Ph.d. i ernæring
af svin.

Det ser Hans Aae, DLG, som et problem. Ikke mindst set i lyset af, at der hele tiden kommer nye råvarer eller nye metoder til forarbejdning af råvarer.

Det er en del af årsagen til, at DLG for fire år siden indledte et samarbejde med den hollandske forsøgsstation

Schothorst.

»Det er særligt omkring energivurdering af alternative råvarer, at vi henter viden fra Schothorst,« fortæller Hans Aae.

Han nævner, at fiberfraktionen nok er det område, hvor

der er størst forskel mellem dansk og hollandsk fodervurdering.

Det er hans vurdering, at DLG med adgang til Schothorst samlede viden om råvarer laver både bedre og billigere sofoder. I dag er omkring 25 procent af det sofoder, DLG sælger sammensat på baggrund af viden fra Schothorst.

DLGs sortiment af smågrise- og slagtesvinefoder er endnu ikke lige så præget af Schothorst, men det er ifølge Hans Aae blot et spørgsmål om tid.

»Ser vi på fodring med mindst mulig påvirkning af miljøet, er der bestemt nyttig viden at hente hos Schothorst. Det bliver indarbejdet i vores sortiment de kommende år,« forklarer han.

Hans Aae understreger, at DLGs samarbejde med Schothorst ikke er nogen kritik af det danske forsøgs- og udviklingsarbejde.

»Schothorst er blot i stand til at lave andre forsøg, end vi

Fodringen af søerne i farestalden på Schothorst sker manuelt. Det vejes af til nogle dages forbrug og står i spande ved stierne.

gør i Danmark,« siger Hans Aae, men han vil også gerne være åben for idéer fra andre lande.

Seks blandinger til søer

På Schothorst står Francesc Molist i spidsen for en kortlægning af drægtige søers næringsstofbehov.

På baggrund heraf mener han, at fodringen til drægtige søer skal deles i to faser, nemlig før og efter dag 75. Første fase skal indeholde mange fibre for at give mæthed. Sidste fase skal have et højt indhold af fosfor, men færre fibre.

»Dernæst skal vi også tage hensyn til, at unge søer fortsat vokser og derfor har et større proteinbehov end ældre søer,« fortæller han.

Han mener også, at soens behov efter faring ændrer sig så meget, at der er brug for to dieblandinger. Han erkender

samtidig, at meget få hollandske besætninger kan fodre med to forskellige foderblandinger i farestalden.

Samlet set kan man derfor komme helt op på seks foderblandinger til søer: To til unge drægtige søer, to til ældre drægtige søer og to til diegivende søer.

»Det lyder måske voldsomt, men fremtiden er præcis fodring,« understreger Molist.

Smågrise

Schothorst gennemfører lige nu forsøg med fordøjeligheden af en række råvarer hos smågrise.

Forsøgene er de første af sin art i Holland i mere end 40 år, så Francesc Molist ser frem til de nye tal.

Han ser også frem til resultaterne af forsøg, der viser, hvordan henholdsvis smågrise og slagtesvin fordøjer forskellige råvarer.

»Det er en fejl, at vi bruger samme fordøjelighed til smågrise og slagtesvin,« mener Francesc Molist.

Gylleomkostning på 6 euro pr. svin

Af Morten Thomsen
mot@landbrugsmedierne.dk
tlf. 33 39 47 51

Få hollandske svinebesætninger har tilstrækkeligt udspretningsareal i forhold til deres husdyrproduktion. Derfor står mange svineproducenter med en omkostning på 20 euro pr. kbm gylle blot for at at skaffe sig af med gyllen. Det svarer omregnet til omkring 50 kr. pr. gris fra fravæning til slagting eller 6-700 kr. pr. årssø.

»Vi savner et gennembrud omkring gylleseparation. Udviklingen har stået stille i flere år,« siger Gert Hemke, konsulent hos Schothorst.

Foruden omkostningen til bortskaffelse af gylle bliver mange svineproducenter mødt med krav om luftrensning.

Stærke hollandske forbrugere

Piet van der Aar er forskningsdirektør på Schothorst.

Han er bekymret for forbrugernes stigende indflydelse på landbrugsproduktionen. Ikke fordi forbrugerne ikke må have indflydelse, men fordi deres krav ofte er indbyrdes modstridende og derfor svære for landbruget at leve op til.

»Holland bliver et mere og mere urbaniseret samfund, hvor forbrugerne får større magt og indflydelse. Det påvirker detailhandlen, som igen vender sig mod landbruget med nye krav,« forklarer han.

F.eks. ønsker mange forbrugere mere økologi, mindre miljøbelastning, større andel europæisk produceret protein og mindre forbrug af antibiotika.

»De ønsker er svært forenelige og stritter i forskellige retninger,« bemærker Piet van der Aar om det dilemma, han oplever.

Piet van der Aar, forskningsdirektør, Schothorst

Tester tre forskellige ornelinjer

Schothorst har et sohold på 400 søer og indkøber polte. Man er ved at skifte solinjen fra Topig 20 til Topig TN 70, der mere minder om en DanAvl-so. Om et års tid vil alle søer være af TN 70 afstamning.

På ornesiden skifter man mellem tre forskellige ornelinjer, der alle bruges kommercielt i Holland.

De bruger en Yorkshire-linje, en Duroc-linje og en Pietrain-linje.

Argumentet for at skifte mellem tre forskellige ornelinjer er, at det dels afspejler private svineproducenters valg, dels, at man kan analysere, om der er systematiske forskelle på linjerne.

»Personligt foretrækker jeg Duroc, fordi den giver den bedste smagsoplevelse,« lyder det fra Francesc Molist.

Han mener, at Pietrain har for lille foderoptagelse og for lidt intramuskulært fedt.

Holland - Danmark

- 930.000 søer - 1.1 mio. søer.
- 29,2 frav. pr. årssø - 31 frav.
- 26 mio. smågrise - 34 mio.
- 17 mio. slagtesvin - 18 mio.
- Eksporterer 6 mio. smågrise - 14 mio.
- Eksporterer 3 mio. slagtesvin - 200.000 slagtesvin.

Han mener, at det er en god idé med nogle års mellemrum at teste fordøjeligheden i en række råvarer.

»Vi skifter f.eks. mellem at lave en test af fordøjeligheden på kornvarer, proteinvarer og biprodukter,« fortæller Molist og nævner som eksempel, at indholdet af stivelse i majs fra Sydamerika de sidste 10 år er steget fra 62 til 65 procent.

»Det viser tydeligt, at råvarerne skal vurderes med mellemrum,« siger han.